

det kan det ærede Medlem aldrig begrunde. (Scharling: Jo!) Nei! Det er ogsaa Noget, som er hjemlet ved den almindelige Erkjendelse her i Landet. Af Folkethingets Formand allerede i 1850, Andraa, har jeg her staaende foran mig en Udtalelse, hvori han gaar ud fra den samme Forudsaetning som et æret Medlem, der havde talt, at Rigsdagssessionen varer i 5 Maaneder, det maa den gjøre. Det var, hvad man allerede i 1850 tænkte sig ved en Rigsdagssession, den skulde vare i 5 Maaneder. Og at vi nu, efter alle de Synder, vi have paa vor Samvittighed, skulde kunne blive færdige paa $3\frac{1}{2}$ Maaned, lader sig ikke gjøre. Nei, lad os ikke sige den Slags Ting, det vil jeg anbefale det ærede Medlem. Det er Noget, som blot hindrer Forstaaelsen. De Paastaaende, der, selv om det ærede Medlem er saa heldig at være saa overbevist om deres Sandhed, som han er, dog ikke ere af den Bestaenhed, at de nogeninde ville kunne naae at overbevise et eneste andet levende Menneke i Verden, bør man lade ligge. Denne Paastand strider komplet imod den historiske Udvikling, og imod, hvad vi Alle have Erfaring om, nemlig om, hvor vanskeligt det er at komme til en Forstaaelse. Seg vil navnlig af een Grund sige, at det undrede mig i høieste Grad at høre den høitærede Conjeilspraesident. Han mente aabenbart, at vi ikke havde levet Landsthinget Tid nok i Fjor til at behandle Finantsloven, saaledes forstod jeg ham. Blev Finantsloven ikke færdig, saa var det, fordi Landsthinget ikke havde haft Tid nok. Seg antager, at den høitærede Minister mener, at Landsthinget bør have en Maaned til at behandle Finantsloven i, og havde Landsthinget altsaa i Fjor haft en Maaned, var Alt maast blevet godt. Men jeg kan ikke tro, at dette virkelig er den høitærede Ministers Mening, efter hvad han i Aar har sagt om, at $3\frac{1}{2}$ Maaned skulde være nok for Rigsdagen til at gjøre en Finantslov færdig. Der er intet Forhold i, at Folkethinget skal have Finantsloven i $2\frac{1}{2}$ Maaned og Landsthinget have den i 1 Maaned, thi Landsthinget faar jo Finantsloven i gjenarbejdet Tilstand, og det har Regjeringen paa sin Side, saa at der for Landsthinget kun er lidt at gjøre ved Finantsloven, medens Folkethinget som Opposition maa arbejde alle Lovens Enkeltheder igjennem, og uden at have den Støtte, som Landsthinget har i Regjeringen. Det er da efter hele den Praxis, der foreligger gennem 30 Aars Forfatningslov, synes jeg, en overordentlig dristig Paastand at sige, at Folkethinget skulde kunne gjøre Finantsloven færdig paa

$2\frac{1}{2}$ Maaned, den skulde da være færdig inden Jul. (Afbrydelse.) Hvad kan det nytte at sige, at man kan gjøre den færdig efter Jul, der kan jo ikke tænkes nogen Kontinuitet, det er jo slet ikke sagt, at det bliver det samme Folkething. Men hvad der navnlig taler imod den Betragtning, som Regjeringen og det ærede Medlem har gjort gjældende, er, at Regjeringen ikke selv følger denne Praxis. Hvad er nemlig en Finantslov? Det er et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, og dette Overslag skulle vi gjøre færdigt. Jeg tror, at Enhver vil indrømme, at den første Betingelse for, at vi kunne gjøre en Lov færdig, der gaar ud paa at fastsætte et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, det er, at vi have faaet et Forslag til denne Lov; men her foreligger der slet intet Lovforslag om Statens Udgifter og Indtægter, her foreligger et Lovforslag, der indeholder det, som Regjeringen indtil Dato er kommet til at tænke paa, og som muligvis vil udgjøre en Del af Statens Udgifter og Indtægter for det kommende Finantsaar, men der foreligger slet ikke noget Forslag om Statens Udgifter og Indtægter for næste Aar, det foreligger først om en 3 Maaneders Tid, naar Regjeringen har haft Tid til at fremlægge sine særlige Lovforslag og Ændringer. Hvis den høie Regjering virkelig skulde kunne stille en saadan Fordring, at Folkethinget skulde blive færdig med Finantsloven paa $2\frac{1}{2}$ Maaned, maatte den i det Mindste have sine egne Forslag færdige den Dag, Folkethinget kom ind. Det har den aldrig haft, heller ikke i Aar, og navnlig havde den det ikke i Fjor. I Fjor kom Ændringsforslagene ned til os fra Ministerierne helt henimod Jul, ja nogle kom endog saa senere, navnlig et stort Forslag paa 8 Millioner, der spillede en stor Rolle paa Balancen, Forslaget paa Tillægsbevillingen om Fæstningen, det fik vi først ned efter 3 Maaneders Forløb, efter at Folkethinget havde paabegyndt Behandlingen. Seg vil nu slet ikke tale om, at Provisorierne ligeledes svævede i Luften; man vidste ikke, om man fik dem i Folkethinget eller i Landsthinget i hele 3 Maaned under Finantslovens Behandling. Men naar Regjeringen ikke selv har naaet at faae sit Forslag færdigt 3 Maaned efter, at Rigsdagen er begyndt at arbejde, hvorledes vil den da forbre, at vi skulle blive færdige efter $2\frac{1}{2}$ Maanedes Forløb? Det er en logisk Umulighed. Et af to, enten maa Regjeringen følge sine egne Fordringer i Praxis og kunde sige til os: Det, der her foreligger, det er alle Forslagene; det er det, Regjeringen vil have, der forlanges ikke